

Rapport der van 25 November tot 6 December 1952 te Rome gehouden Internationale Conferentie tot regeling van vooroorlogse Oostenrijkse buitenlandse overheidsleningen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER PORTEFEUILLE

No. 1

Ter Griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 2 Maart 1954.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer uiterlijk te kennen worden gegeven op 1 April 1954.

's-Gravenhage, 1 Maart 1954.

Wij hebben de eer U Hoogedelgestrengede mede te delen, dat in het hierbij overgelegde *Tractatenblad* 1954, no. 26, is geplaatst de Franse tekst, alsmede de vertaling van het Rapport der van 25 November tot 6 December 1952 te Rome gehouden Internationale Conferentie tot regeling van vooroorlogse Oostenrijkse buitenlandse overheidsleningen, met Bijlagen¹⁾.

Hiernevens gelieve U Hoogedelgestrengede tevens de toelichtende nota aan te treffen bij genoemd Rapport, dat ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft, alvorens voor Nederland (Rijk in Europa) in werking te treden.

Indien wij niet binnen dertig dagen na ontvangst van deze brief Uw schriftelijke mededeling hebben ontvangen van de wens, te kennen gegeven door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer, houdende, dat genoemd Rapport aan de uitspraak der Staten-Generaal zal worden onderworpen, dan wel, indien wij binnen die termijn uw schriftelijke verklaring hebben ontvangen, dat, voor zoveel de Tweede Kamer aangaat, geen uitspraak wordt verlangd, wordt de goedkeuring van bovengenoemd Rapport geacht te zijn verleend voor zoveel de Tweede Kamer betreft, tenzij door of namens de Eerste Kamer of door ten minste tien leden dier Kamer een uitspraak wordt verlangd.

In verband met de grote aandrang, uitgeoefend door de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, zullen wij het zeer op prijs stellen, indien u zou willen bevorderen, dat de Tweede Kamer ten aanzien van de goedkeuring op korte termijn een beslissing neemt, waarvan wij gaarne zo spoedig mogelijk uw schriftelijke mededeling tegemoet zien.

*De Minister
zonder Portefeuille,*

J. LUNS.

*De Minister
van Buitenlandse Zaken,*

J. W. BEYEN.

Toelichtende nota

De dienst op de Gegarandeerde Oostenrijkse Volkenbondsleningen (die van 1933/1953 en die van 1934/1959) en andere buitenlandse leningen is door Oostenrijk gestaakt na de Anschluss en sedertdien niet hervat. In de loop van 1952 zijn over de hervatting van deze dienst besprekingen gevoerd met de Oostenrijkse Regering, waarvan het resultaat is neergelegd in een „Rapport van de Conferentie” met bijlagen, gedateerd Rome, 6 December 1952.

Wat betreft de Gegarandeerde Oostenrijkse Volkenbondsleningen gaat het hier om de 4½ % Gegarandeerde Oostenrijkse Conversielening 1934 1959 en de Internationale Gegarandeerde Oostenrijkse Bondslening 1933 1953.

Bij laatstgenoemde lening heeft de Nederlandse Staat geen belang meer. Eerstgenoemde lening is voortgekomen uit de 6 % Gegarandeerde Oostenrijkse Staatslening 1923 1943 (Volkenbondslening), waarvan de obligaties per 1 Juni 1935 aflosbaar werden gesteld en in 1934 werden geconverteerd in meerge-noemde lening.

De obligaties van de Conversielening werden, evenals die van de lening 1923 1943, als volgt gegarandeerd:

Groot-Brittannië	24½ %
Frankrijk	24½ %
Italië	20½ %
Tsjecho-Slowakije	24½ %
België	2 %
Zweden	2 %
Denemarken	1 %
Nederland	1 %
	100 %

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan

de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Nederland nam in de lening deel voor een bedrag van f 1.970.000. De garanderende Staten werden aangesproken in December 1939, toen Oostenrijk voor het eerst zijn verplichtingen niet meer nakwam. Tsjecho-Slowakije is sedert Juni 1949 in gebreke gebleven.

Gedurende de jaren 1940/1945 zijn de verplichtingen van Nederland uit hoofde van de garantie door de Regering vanuit Londen nagekomen.

Bij de beschouwing van de Oostenrijkse buitenlandse schulden uit hoofde van leningen dient onderscheid gemaakt te worden tussen twee periodes, te weten die van de Anschluss (12 Maart 1938 tot 8 Mei 1945) en die, welke daarna ligt. Bij de Londense conferentie in zake de regeling van de Duitse buitenlandse schulden is de aansprakelijkheid van Duitsland voor eerstbedoelde periode ter sprake gekomen. Duitsland verklaarde zich bereid op de claim der garanderende Staten uit dezen hoofde, ten bedrage van £ 6,1 mln in totaal, voor rente en aflossingen £ 3,6 mln te betalen, en wel in 15 jaarlijkse termijnen ad £ 240.000, hetgeen betekent 58,9 % van de claim.

In overeenstemming hiermede wordt de aansprakelijkheid van Oostenrijk voor bedoelde periode in de thans aan u voorgelegde overeenkomst uitdrukkelijk uitgesloten. De overeenkomst betreft derhalve de voor Oostenrijk sedert 8 Mei 1945 uit meerbedoelde leningen voortvloeiende verplichtingen en de verdere afwikkeling van die leningen.

De overeenkomst is niet vervat in de voor internationale overeenkomsten gebruikelijke vorm, doch in die van een rapport van de conferentie van Rome met als bijlage aanbevelingen aan de garanderende Staten en enkele ontwerp-overeenkomsten. Zoals uit het rapport blijkt, is het de bedoeling, dat de belanghebbende Regeringen van haar aanvaarding der voorgestelde regelingen zullen doen blijken door een desbetreffende kennisgeving aan de Italiaanse Regering. Ten aanzien van die garanderende Staten en die crediteuren, die zich met de regelingen accoord verklaard zullen hebben, zullen de regelingen in werking treden zodra de Oostenrijkse Regering daaraan haar goedkeuring zal hebben gehecht. Daar de Oostenrijkse kennisgeving reeds op 24 October 1953 is ontvangen, betekent deze procedure, dat de regeling voor Nederland in werking treedt op de dag van de ontvangst van de Nederlandse kennisgeving van aanvaarding.

Het rapport en de bijlagen zijn in een voltallige zitting op 6 December 1952 met algemene stemmen door de conferentie aanvaard. De conferentie beveelt de belanghebbende Regeringen en de particuliere crediteuren aanvaarding van de voorstellen aan.

De Nederlandse Staat heeft uitsluitend een rechtstreeks belang bij de afwikkeling van de 4½ % Gegarandeerde Oostenrijkse Conversielening 1934/1959. Bij de diverse andere leningen is de Staat niet rechtstreeks betrokken, tenzij dan uit een deviezenoogpunt: de Nederlandse crediteuren, die het aanbod aanvaarden, geven immers een vordering op het buitenland gedeeltelijk prijs. Door de goedkeuring van de overeenkomst wordt zulks gesanctionneerd.

In het rapport wordt als voorwaarde gesteld, dat de Oostenrijkse Regering een wet zal uitvaardigen tot vanwaardeverklaring van de obligaties in kwestie. Over het ontwerp voor deze wet zal door de Oostenrijkse Regering bilateraal overleg moeten worden gepleegd met elk der belanghebbende, Regeringen. Zou Oostenrijk in de toekomst in gebreke blijven, dan herkriften de crediteuren de rechten, die voortvloeien uit de oorspronkelijke leningscontracten.

Aangezien de garantie voor de Oostenrijkse conversielening 1934/1953 alleen gegeven is door het Rijk in Europa, zijn geen belangen van de Nederlandse overzeese Rijksdelen bij de onderhavige regelingen betrokken.

Bijlage I.

Aanbevelingen betreffende de afwikkeling van de vorderingen der garanderende Staten op de Oostenrijkse Regering

De dienst van de 4½ % Gegarandeerde Oostenrijkse Conversielening 1934/1959 zal, wat de nog uitstaande obligaties betreft, plaats vinden op de wijze, als aangegeven in bijlage II,

§ 2. De desbetreffende betalingen zullen zich uitstrekken over de periode 1954/1980. De rente blijft gehandhaafd op 4½ %, terwijl een amortisatiefonds zal worden gevormd door middel van jaarlijkse stortingen. Met laatstbedoelde stortingen zal worden aangevangen in 1959.

Voor wat betreft de door de garanderende Staten krachtens hun garantieverplichtingen betaalde bedragen, zal Oostenrijk voor beide leningen in totaal 165 mln Oostenrijkse schillingen vergoeden, en wel in jaarlijkse termijnen van 1954 tot 1978, volgens de in § 3 van bijlage I opgenomen tabel, tegen de koers, geldend op 1 December 1952 tussen de Oostenrijkse schilling en de valuta, waarin de voorschotten zijn betaald, of de landsvaluta. Nederland zal aldus ruim 60 % van de krachtens de garantieverplichtingen betaalde bedragen terugontvangen.

Het onderhavige voorstel betekent een wijziging van de leningsvoorwaarden, zoals deze destijds zijn vastgesteld in het mede door Nederland ondertekende Oostenrijkse Protocol van Genève van 15 Juli 1932, hetwelk na nederlegging der akte van bekrachtiging werd bekendgemaakt bij Koninklijk besluit van 9 Maart 1934 en gepubliceerd in *Stb.* no. 97 van 1934.

Bijlage II.

Overeenkomst tussen de Oostenrijkse Regering en de vertegenwoordigers der obligatiehouders

Deze bijlage bevat in § 1 een regeling voor de internationale Oostenrijkse 7 % lening 1930 en in § 3 voor de obligaties van de Oostenrijkse Kreditanstalt 1936. Paragraaf 2 bevat de regeling voor de Internationale Gegarandeerde Conversielening 1934/1959, die hierboven al besproken werd.

Uit § 5 blijkt, dat het niet de bedoeling is een regeling te treffen, waardoor alle obligatiehouders gebonden zouden zijn, doch dat uitsluitend een overeenkomst wordt getroffen, waartoe de individuele crediteuren al dan niet kunnen toetreden.

Bijlage III bevat regelingen voor de z.g. Caisse Commune-leningen.

Bijlage IV betreft de afwikkeling van in Franse francs luidende funding bonds.

Bijlage V bevat een regeling voor de afwikkeling van een lening der „Compagnie des chemins de fer Danube-Save-Adriatique”.

In *Bijlage VI* tenslotte worden de beginselen vastgelegd, volgens welke bilaterale overeenkomsten kunnen worden gesloten tussen crediteuren en debiteuren aangaande buitenlandse schulden van Länder en gemeenten en uit hoofde van door openbare lichamen gegarandeerde leningen. In beginsel gaat de Oostenrijkse Regering accoord met hervatting van transfer met ingang van 1 Januari 1954.

Afgezien van het rechtstreekse belang van de Nederlandse Staat, waarvan hierboven sprake is geweest, is het Nederlandse belang bij de in deze overeenkomst bedoelde leningen gering.

De voorgestelde regeling komt niet onbevredigend voor, wanneer alle omstandigheden in aanmerking worden genomen. Zij is niet onvoordelig dan hetgeen ten aanzien van de Duitse buitenlandse schulden te Londen werd bereikt.

Ondergetekenden menen aanvaarding der voorgestelde regelingen aan u te mogen aanbevelen.

De Minister van Financiën,

VAN DE KIEFT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.